

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/4/2019
Identifikačné číslo spisu:	9511100183
Dátum vydania rozhodnutia:	06.11.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9511100183.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Štefana Michálik a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí 06. novembra 2019 v Bratislave, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému G. Z. a spol., pre spolupáchateľstvo na obzvlášť závažnom zločine podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), (s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 14. januára 2019, sp. zn. PK - 1 T 56/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a ako nedôvodné.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozsudkom zo 14. januára 2019, sp. zn. PK - 1 T 56/2011 (ďalej len ŠTS alebo prvostupňový súd) uznal vinným obžalovaného N. P. z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák., preto že

dňa 08.07.2009 na V. v X. oskenoval vodičský preukaz č. XXXXXX držiteľa O. T. so všetkými skupinami vodičských oprávnení, vydaný Dopravným inšpektorátom v Senci, ktorý mal v úschove, potom v oskenovanom súbore pozmenil text odtlačku pečiatky, vymazal údaje držiteľa a údaje o platnosti skupín vodičských oprávnení, pozmenil číslo vodičského preukazu na U. XXXXXX, a takto upravený súbor obojstranne vytlačil, ďalej v oskenovanom súbore s pozmeneným odtlačkom pečiatky pozmenil údaje držiteľa P. X., nar. XX.XX.XXXX/XXX, bytom O. XXXX/X, X., pozmenil údaje týkajúce sa vydania vodičského preukazu, platnosti skupín vodičských oprávnení a pozmenil číslo vodičského preukazu na U. XXXXXX, a takto upravený súbor jednostranne vytlačil štyrikrát v rozdielnych farebných odtieňoch podkladu, pričom takto konal s úmyslom, aby sa falošný vodičský preukaz použil ako pravý,

teda

falšoval verejnú listinu v úmysle, aby sa použila ako pravá,

za to bol odsúdený podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol mu výkon trestu podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola mu určená skúšobná doba na 1 rok.

Obžalovaní G. Z., R. Y., U. A., N. P. a Z. L. V. boli podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR, sp. zn. VII/1 Gv 74/08, zo dňa 22.12.2001 (ďalej len prokurátor) pre skutky obžalobou kvalifikované

v bode 1/ u obžalovaného U. A. ako pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák.,

v bodoch 2/, 3/ u obžalovaného N. P. ako pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.,

v bode 3/ u obžalovaných G. Z., R. Y., U. A., N. P. a Z. L. V. ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) [s poukazom na § 138 písm. i)], ods. 4 písm. a) Tr. zák., spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktoré mali spáchať tak, že

bode 1/ obž. U. A.

v presne nezistenom období do 01.10.2008 na nezistenom mieste, pravdepodobne v R., vyhotovil najmenej 18 falošných občianskych preukazov občanov Slovenskej republiky s nasledovnými číslami a osobnými údajmi (meno a priezvisko): 1/ U. XXXXXX, T. P., 2/ U. XXXXXX, R. I., 3/ U. XXXXXX, H. G., 4/ U. XXXXXX, T. W., 5/ U. XXXXXX, Q. L., 6/ U. XXXXXX, T. P., 7/ II U. XXXXXX, Y. V., 8/ U. XXXXXX, L. Y., 9/ U. XXXXXX, O. K., (dva zhodné preukazy) 10/, 11/ U. XXXXXX, Y. U., 12/ U. XXXXXX, Ing. T. V., 13/ U. XXXXXX, Y. W., 14/ U. XXXXXX, T. V., 15/ U. XXXXXX, Q. D., 16/ U. XXXXXX, P. X., 17/ U. XXXXXX, H. I., 18/ U. XXXXXX, H. O. a vodičský preukaz Slovenskej republiky na G. Z. s úmyslom, aby sa použili ako pravé,

2/ obž. N. P.

v presne nezistenom období do 01.10.2008 na nezistenom mieste, pravdepodobne v X., vyhotovil najmenej 5 falošných zahraničných dokladov totožnosti s nasledovnými číslami a osobnými údajmi (meno a priezvisko): 1/ cestovný pas Maďarskej republiky č. Z. XXXXXX, P. H., 2/, 3/ dva občianske preukazy Českej republiky č. XXXXXXXXXX, MUDr. J. P., jeden s rodným číslom XXXXXX/XXX a druhý s rodným číslom XXXXXX/XXX a 4/, 5/ dva občianske preukazy Českej republiky č. XXXXXXXXXX, PharmDr. Y. X., jeden s rodným číslom XXXXXX/XXXX a druhý s rodným číslom XXXXXX/XXXX s úmyslom, aby sa použili ako pravé,

3/ obž. G. Z., obž. R. Y., obž. U. A., obž. N. P., obž. Z. L. V.

v presne nezistenom období v druhej polovici roka 2007, najneskôr do 13.11.2007, pripravoval a koordinoval Y. J. podvodný predaj pozemkov parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom na Správe katastra pre hl. m. Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) pre okres Bratislava IV, obec Bratislava - m. č. Devínska Nová Ves, k. ú. Devínska Nová Ves (ďalej len „predmetné pozemky“), v trhovej cene 474.989.337,05 Sk (15.766.757,52 Eur), v spoluvlastníctve poškodených MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X., každej v podiely 1/2 k celku, na Y. W., a to tak, že obž. G. Z. dal pokyn, aby zadovážil geometrický plán na rozdelenie parciel č. XXXX a XXXX, obž. R. Y. dal pokyn, aby vypracovala písomnosti pre zrealizovanie tohto predaja a neskôr

vybavila katastrálne konanie, ďalej obž. G. Z. a obž. U. A. dal pokyn, aby zabezpečili podpísanie písomností, vyhotovených obž. R. Y., osobami vystupujúcimi pod falošnou identitou, na základe týchto úloh obž. G. Z. objednal u geodeta Ing. T. C. vyhotovenie geometrického plánu na oddelenie pozemkov na parcely č. XXXX/X a X a XXXX/X a 2, ktorý bol pod č. XX-XXXX spracovaný dňa 13.11.2007 a overený správou katastra dňa 20.11.2007, obž. R. Y. pripravila kúpnu zmluvu medzi predávajúcimi MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X. a kupujúcou Y. W. s kúpnu cenou 2.500.000 Sk (ďalej len „kúpna zmluva“), návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, vzťahujúci sa k tejto zmluve (ďalej len „návrh na vklad“) a generálnu plnú moc Y. W. pre PharmDr. Y. X. na právne úkony, týkajúce sa predmetných pozemkov (ďalej len „generálna plná moc“) a tieto odovzdala obž. U. A. a obž. G. Z., obž. U. A. naviedol nebohú O. B. a obž. G. Z. obž. Z. V., aby za odmenu podpísali na notárskych úradoch a iných miestach uvedené písomnosti, vyžiadali si od nich fotografie za účelom vyhotovenia falošných dokladov totožnosti, potom obž. G. Z. s použitím týchto fotografií nechal u obž. N. P. vyhotoviť falošné občianske preukazy Českej republiky č. XXXXXXXXXX na MUDr. J. P. a č. XXXXXXXXXX na PharmDr. Y. X., následne dňa XX.XX.XXXX obž. U. A. priviedol nebohú O. B. na notársky úrad JUDr. T. W. na G. ul. XX v X., odovzdal jej falošný občiansky preukaz na MUDr. J. P. s jej fotografiou a kúpnu zmluvu a nebohú O. B. podľa jeho pokynov podpísala v mene predávajúcej MUDr. J. P. kúpnu zmluvu, pričom jej podpisu bolo registrom pridelené por. č. C. XXXXXXXX/XXXX, neskôr aj návrh na vklad datovaný 21.11.2007, následne obž. U. A. odovzdal podpísanú kúpnu zmluvu obž. G. Z., ktorý v ten istý deň priviedol obž. Z. V. na notársky úrad JUDr. T. S. na O. ceste X v X., odovzdal jej falošný občiansky preukaz Českej republiky na PharmDr. Y. X. a kúpnu zmluvu, ktorú obž. Z. V. na základe jeho pokynov podpísala v mene predávajúcej PharmDr. Y. X., pričom jej podpisu bolo registrom pridelené por. č. C. XXXXXXXX/XXXX, neskôr obž. Z. V. podpísala aj návrh na vklad a generálnu plnú moc, obe písomnosti datované 21.11.2007, po zistení, že rodné čísla v občianskych preukazoch predávajúcich, a teda aj v notárskych osvedčovacích doložkách na kúpnej zmluve, sú nesprávne, nechal obž. G. Z. u obž. N. P. vyhotoviť ďalšie falošné občianske preukazy Českej republiky, znejúce na MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X., s rovnakými číslami XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX, ale s opravenými rodnými číslami XXXXXXX/XXX a XXXXXXX/XXXX a ku všetkým vyhotoveniam kúpnej zmluvy falošné osvedčovacie doložky k podpisom registrovaným pod por. č. C. XXXXXXXX/XXXX a C. XXXXXXXX/XXXX, a tiež falošnú osvedčovaciu doložku k podpisu Y. W. na generálnej plnej moci pod por. č. C. XXXXXXXX/XXXX, ktorá podľa údajov mala byť vyhotovená dňa 21.11.2007 na notárskom úrade JUDr. T. W., pričom obž. N. P. takto konal s úmyslom, aby sa falošné verejné listiny použili ako pravé, takto upravené kúpne zmluvy a návrh na vklad odovzdal obž. G. Z. Y. J., ten ďalej obž. R. Y., ktorá ich dňa 22.11.2007 doručila na správu katastra, následkom čoho v konaní pod sp. zn. P.-XXXX/XX dňa 28.11.2007 správa katastra rozhodla o povolení vkladu, čím poškodeným spoluvlastníckam MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X. vznikla škoda vo výške 474.989.337,05 Sk (15.766.757,52 Eur), následne nebohú O. B. dňa 29.11.2007 s falošnými občianskym preukazom Českej republiky v mene MUDr. J. P. a obž. Z. V. dňa 05.12.2007 s falošným občianskym preukazom Českej republiky v mene PharmDr. Y. X. a s generálnou plnou mocou v zastúpení Y. W. prevzali vyhotovenia kúpnej zmluvy s vyznačením rozhodnutia o povolení vkladu a nové listy vlastníctva,

lebo nebolo dokázané, že skutky spáchali obžalovaní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodených MUDr. J. P., nar. XX. XX. XXXX v L., Česká republika, trvale bytom O. U. XXXX, Z.-T., Česká republika a PharmDr. Y. X., nar. XX.XX.XXXX v U. U., Slovenská republika, trvale bytom V. XXX/X, C., B. U., Česká republika s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní 14.01.2019, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaných G. Z., U. A. a N. P. (ktorí vyhlásili, aby sa pojednávanie vykonalo bez ich účasti, ostatné procesné strany boli prítomné), po vyhlásení tohto rozsudku prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zahlásil odvolanie do viny, resp. oslobodzujúcej časti rozsudku pri skutkoch v bode 1/, 2/, 3/ obžaloby, tiež vo vzťahu k druhu a výmere trestu a konaniu, ktoré celému rozsudku predchádzalo. Do výroku o vine obž. P. odvolanie nepodáva. Splnomocnenec poškodených do výroku o škode odvolanie nepodáva. Obžalované Y. a L. V. sa vzdali práva podať odvolanie, a to i za osoby

oprávnené podať odvolanie.

Procesným stranám vo veci bol tento rozsudok doručený, a to obžalovaným G. Z. 22.03.2019 a jeho obhajcovi JUDr. Dušanovi Kolesárovi 04.03.2019, R. Y. 05.03.2019 a jej obhajcovi Mgr. Rastislavovi Palovičovi 24.03.2019, U. A. 28.02.2019 a jeho obhajcovi Mgr. Branislavovi Šubovi 04.03.2019, N. P. 01.03.2019 a jeho obhajcovi JUDr. Rudolfovi Turanskému 28.02.2019, Z. L. V. 01.03.2019 a jej obhajcovi JUDr. Alexandrovi Filovi 01.03.2019, splnomocnencovi poškodených Mgr. T. H. 02.03.2019 a prokurátorovi 27.02.2019.

Obžalovaný N. P., prostredníctvom obhajcu JUDr. Rudolfa Turanského, v podaní z 01.03.2019 uviedol, že odvolanie proti rozsudku nepodal, proti tomuto rozsudku nemá námietky, súhlasí s ním a odvolanie nepodáva.

Prokurátor podané odvolanie odôvodnil 08.03.2019 (doručené súdu I. stupňa 12.03.2019), ktoré bolo na vedomie zaslané všetkým procesným stranám (obžalovaným a ich obhajcom, splnomocnencovi poškodených) s tým, že ho podal v neprospech obžalovaných, a to do výroku o vine a treste a do oslobodzujúceho výroku. Ďalej v ňom prokurátor poukázal na to, že rozhodnutie súdu po vykonaní rozsiahleho dokazovania vo vzťahu k uznaniu viny u obž. N. P. pre skutok pôvodne uvedený v obžalobe prokurátora v bode č. 4/, možno považovať za zákonný.

Oslobodzujúcu časť rozsudku v bodoch 1/, 2/, 3/ považuje prokurátor za nedôvodnú. Najmä preto, že prijaté skutkové závery sú v zásadnom rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. V priebehu trestného konania bola naprosto spoľahlivo vyvrátená obhajoba obžalovaných a v tej súvislosti parafrázovito uviedol žalované konanie obžalovaných ohľadne skutku pod bodom 3/ obžaloby. K usvedčeniu obžalovaných najmä zo skutku 3/ obžaloby, je nosným dôkazom výpoveď svedka Y. J., ktorý sa spolupodieľal na spáchaní trestnej činnosti, avšak nebol organizátorom, preto jeho trestné stíhanie bolo v prípravnom konaní podľa § 228 ods. 3 Tr. por. prerušené v inej veci ako voči spolupracujúcemu obvinenému, v ktorej už obžalovaný Z., Y., A., P. a L. V. vôbec nefigurovali. Nemožno sa stotožniť s právnymi závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (s ktorým bol nútený sa riadiť špecializovaný trestný súd) v tom smere, že takýto postup prokurátora je v rozpore so zákonom, keď rozhodnutie o prerušení trestného stíhania nedoručil aj týmto obžalovaným, a preto toto rozhodnutie ani nenadobudlo právoplatnosť. Takéto konštatovanie považuje za nesprávne, lebo podľa § 179 ods. 1 Tr. por. uznesenie ako také treba oznámiť len osobe, ktorej sa priamo dotýka, taktiež uznesenie podľa § 228 ods. 3 Tr. por. sa doručuje obvinenému a poškodenému; obvinený a poškodený majú právo proti nemu podať sťažnosť, čo sa v danej veci nestalo. Keďže vo vylúčenej samostatnej trestnej veci, logicky ani ich obhajcom toto uznesenie nemalo byť prečo doručené, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť.

V dôsledku toho, podľa názoru prokurátora je v rozpore so zákonom, ak sa na výsluch svedka J. vôbec neprihliadalo pri rozhodovaní o rozsudku aj preto, lebo podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) nemožno usvedčujúcu výpoveď svedka J. akceptovať aj preto, lebo ten mal čítať pri svojom výsluchu časť svojich písomných poznámok, hoci poznámky boli následne súdu predložené a prefotené aj k potrebám obhajoby, a to všetko sa zaznamenalo v zápisnici. U Y. J. bola rozsiahla nielen samostatná výpoveď, ale aj tá časť, keď sa podrobil výsluchu obhajcov a neskoršie dopĺňujúcim otázkam. Obhajoba nasledujúci pojednávajúci deň kladla svedkovi J. otázky aj k obsahu písomných poznámok, čím kontradiktórnosť konania bola zachovalá, a tým pádom aj výsluch svedka J. bol vykonaný v súlade so zákonom, teda by sa naň malo prihliadať. Na otázky obhajcov odpovedal bez použitia poznámok, pričom ich použitie je v súlade s právami obvineného alebo svedka podľa § 123 ods. 1, § 138 Tr. por. Výpoveď tohto svedka, rovnako ako v prípravnom konaní, korešponduje aj s inými dôkazmi, čím je preukázaná vina obžalovaných.

Napríklad priznanie obž. Z., A. a už nebohej B., ktorí v prípravnom konaní sa priznali ku spáchaní trestného činu a až na hlavných pojednávaniach popreli svoju trestnú zodpovednosť, resp. zľahčili svoj podiel na spáchaní trestnej činnosti, považuje za účelové preto, lebo ďalšími objektívnymi dôkazmi sa preukázala pravdivosť ich priznávajúcich výpovedí. Ani na základe pokynu NS SR sa nepodarilo objasniť

rozpory obžalovaného Z., ktorý to objasnil tak, že sa priznal, len aby sa dostal z väzby na slobodu. V prípravnom konaní tento svedok vo výpovedi veľmi podrobne opísal dej skutku a účasť jednotlivých osôb na páchaní trestnej činnosti, v niektorých momentoch aj obširnejšie a v kontexte s fungovaním tejto rozsiahlej skupiny aj s ďalšími osobami. Preto jeho tzv. odvolanie priznania by súd nemal prijať. Rozsah a obsah výpovede je takej povahy, že toto nie je možné si vymyslieť a vykonštruovať vo všetkých podrobnostiach, ktoré výpoveď obsahuje. Toto isté možno konštatovať aj vo výpovedi U. A., ktorý sa v prípravnom konaní priznal v širšom rozsahu ako na hlavnom pojednávaní. Treba poukázať aj na výpoveď aleboj O. B., ktorá ani pred súdom nepotvrdila, že by ju predtým v prípravnom konaní nejakým spôsobom polícia zmanipulovala. Napriek tomu vina všetkých obžalovaných je preukázaná aj znaleckými posudkami z odboru písomoznalectva, falošnými kúpnopredajnými zmluvami, návrhmi na vklad do katastra, odposluchmi, falošnými preukazmi totožnosti a pod. Preto je v rozpore so zákonom prípadne neprihladať na svedeckú výpoveď už aleboj obž. O. B., o ktorej obž. Z. pred súdom už účelovo tvrdil, že preto s ňou nerozprával, lebo nevedela po slovensky, bola Maďarka. Takéto tvrdenie obžalovaného sa nezakladá na pravde, pretože obž. B. vo svojej výpovedi jednoznačne prehlásila, že má slovenskú národnosť a vypovedala v slovenskom jazyku za prítomnosti obhajcov, na otázky ktorých aj odpovedala v slovenskom jazyku. Preto názor NS SR, že ŠTS PK by mal vzhľadom na vyšší vek, neznalosť prostredia a problematiky, pribrať do konania tlmočníka, je absolútne neopodstatnené.

V tejto skupine obžalovaných boli rozdelené úlohy. R. Y. bola tá, ktorá využívala svoje kontakty a odborné skúsenosti, mala na starosti písomné podklady pre predaj a potrebné kroky na katastrálnom úrade. J. koordinoval ju, Z. a sprostredkované i A., ktorý aj so P. mali na starosti, okrem iného tiež vyhotovovanie a distribúciu falošných dokladov, resp. Z. a A. zabezpečovali aj samotný podpis na relevantných dokladoch osobami s falošnou identitou. Z. L. V. a nebohá O. B. boli najspodnejším článkom, tzv. herci pri právnych prevodoch nehnuteľností, keď ich úlohou bolo predstierať pri prevodoch, že sú napr. vlastníkami nehnuteľností. V ich prípade išlo o využitie zlej sociálnej situácie. Pri trestnej činnosti sa falšovali osobné doklady a osvedčovací doložky. Výplýva to nielen zo správy notárskych úradov a z porovnania doložiek v centrálnom registri osvedčených podpisov, ale aj z doložiek spojených s kúpnyimi zmluvami predloženými na katastrálny úrad.

S oslobodzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa nemožno súhlasiť preto, lebo skutkové zistenia sú v rozpore s vykonanými dôkazmi. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že z výpovedí svedkov a vyhodnotených listinných dôkazov nie je možné ustáliť trestnú zodpovednosť oslobodených obžalovaných. Napadnutý rozsudok nie je v tejto časti podložený žiadnymi relevantnými dôkazmi. Hodnotenie vykonaných dôkazov súdom takýmto spôsobom, ktoré hodnoverne korešpondujú s celým priebehom podvodného postupu obžalovaných, vyznieva tendenčne a jednoznačne v ich prospech. Je totiž nelogický spôsob hodnotenia dôkazov súdom, keď súd vyvracia výpovede svedkov a listinné dôkazy a tieto spochybňoval, napriek tomu, že boli produkované pod ťarchou trestnej zodpovednosti zo spáchania trestných činov krivej svedeckej výpovede a krivého obvinenia.

Zo strany obžalovaných išlo o veľmi premyslené a sofistické konanie so zámerom zakryť protiprávnosť ich činnosti tak, že po zmocnení sa rozhodujúcej výmery pozemkov mali vzbudiť u poškodených zdanie zachovania pôvodného stavu, nakoľko po všetkých transakciách, ktoré prebehli, resp. realizovali, zanechali v numerologickom vyjadrení identickú výmeru, ale s posunutím desatinnej čiarky, čo by bolo ľahko prehliadnuteľné a ponechalo by dlhodobý časový priestor na realizáciu ďalších, napr. investičných aktivít.

Z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že dňa 01.10.2008 bola u obž. G. Z. vykonaná domová prehliadka, pri ktorej u menovaného bolo objavených 18 občianskych preukazov použitých aj pri predmetnej trestnej činnosti (OP na meno Y. W.), pričom zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava (čl. 1655-1689) č. PPZ-8367/KEU-BA-EXP-2008 vyplýva, že sú všetky falzifikátmi, ktoré sa od originálov odlišujú v charakteristických znakoch. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, že G. Z. riadil osoby, ktoré v podstate vystupovali pod falošnou identitou. Treba poukázať najmä na Z. L. V., ktorá vystupovala pod identitou nielen Y. W., ale aj H. I., H. O. a T. P.. Pri vyššie uvedenej domovej prehliadke boli zaistené okrem iného aj falošné občianske preukazy s osobnými

údajmi uvedených žien. Na občianskych preukazoch bola fotografia Z. L. V.. Jeden z týchto preukazov bol použitý aj pri zmluve medzi predávajúcou tzv. Y. W. a kupujúcim O. L.. V tejto veci bolo preukázané, že Z. L. V. podpísala v mene Y. W. plnú moc a návrh na vklad do katastra. Uvedené vyplýva zo záverov písmoznaleckého posudku na základe predložených listín. V kontexte s výpoveďami obžalovaných možno vyvodiť aj záver, že práve Z. L. V. podľa pokynov G. Z. podpisovala písomnosti v mene PharmDr. Y. X..

Vzhľadom na uvedené, má za to, že súd nesprávne vyhodnotil produkované dôkazy. Trestná zodpovednosť obžalovaných G. Z., R. Y., U. A., N. P. a Z. L. V. bola spoľahlivo preukázaná tak, ako im to kládla obžaloba za vinu. Napriek tomu obžalovaných podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby.

S poukazom na to, prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok špecializovaného trestného súdu zo 14. januára 2019 ako vecne nesprávny v časti, kde súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaných spod obžaloby prokurátora a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa 03.04.2019 vyjadril iba obžalovaný U. A., v ktorom uviedol, že rozhodnutie špecializovaného trestného súdu je zákonné, správne a v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení z 10.05.2018, sp. zn. 6 To 3/2018, ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok z 11.12.2017. Odvolanie prokurátora je nedôvodné. Ďalej konštatoval, že o dôveryhodnosti svedka obžaloby, Y. J. sa dá pochybovať práve na základe vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, ale aj z nedávno medializovaných informácií. Podľa nich je na neho vydaný zatýkací rozkaz z dôvodu, že je na úteku pred orgánmi činnými v trestnom konaní za ďalší trestný čin podvodu, ktorý mal spáchať podobným spôsobom, ako ostatné podvody, ktoré v minulosti organizoval a sú predmetom súdnych konaní pred špecializovaným trestným súdom, Okresným súdom Bratislava I a Okresným súdom Dunajská Streda.

Napriek týmto skutočnostiam prokurátor považuje takého svedka za vierohodného, hoci bolo pred súdom preukázané, že klame a zámerne a účelovo uvádza nepravdivé skutočnosti o prejednávanej veci, t. j. čo mu vyhovuje. Pritom jeho svedectvo je v predmetnej trestnej veci nezákonné, keďže uznesenie o prerušení jeho trestného stíhania nenadobudlo do dnešného dňa právoplatnosť. Týmto chce poukázať na tú časť zdôvodnenia odvolania prokurátora, kde sa snaží argumentovať a vysvetľovať „svedectvo“ nezákonné prerušenie trestného stíhania. V uznesení o vylúčení trestnej veci obvineného zo spoločného konania sa uvádza, že v predmetnej trestnej veci ide o sofistikovanú trestnú činnosť spáchanú organizovanou skupinou a obvinený Y. J. sa významnou mierou podieľal na objasnení tohto zločinu spáchaného organizovanou skupinou a na usvedčení páchatel'ov. Dňa 20.12.2010 prokurátor udelil súhlas na prerušenie trestného stíhania voči obv. Y. J. v zmysle § 228 ods. 3 Tr. por. Takýto postup voči jednému z obvinených je dôvodom na vylúčenie konania proti nemu zo spoločného konania. Podľa citovaného poznamenáva, že postupu (vylúčeniu trestnej veci obvineného na samostatné konanie) predchádzalo udelenie súhlasu na prerušenie trestného stíhania, takže to tvrdenie, že uznesenia im neboli doručené, lebo v inom konaní došlo k prerušeniu trestného stíhania, kde oni ako spoluobžalovaní nefigurujú, sa nezakladá na pravde. Podľa § 228 ods. 3 Tr. por. prerušiť trestné stíhanie sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľa. S uvedeným protirečí každé jedno tvrdenie ohľadne prerušenia trestného stíhania Y. J.. Svedok Y. J. bol jednoznačne organizátorom, návodcom, ba aj objednávateľom žalovaných skutkov, s čím sa stotožnil aj senát NS SR a dokonca aj vyšetrovateľ PZ so súhlasom prokurátora, keď v uznesení o začatí trestného stíhania a aj v obžalobe uviedli, že Y. J. organizoval všetky podvodné prevody nehnuteľností.

Neobstoja ani ostatné tvrdenia uvedené v zdôvodnení odvolania, nakoľko sú nepravdivé. Poukazuje na to, že sa mal priznať k spáchaniu trestnej činnosti, ktorú výpoveď mal počas hlavného pojednávania odvolať. Tak toto nie je vôbec pravda a ani to, že sa mal v prípravnom konaní k spáchaniu trestného činu priznať. Povedal len to, čo bola pravda, že nič nefalšoval a ani sa nedopustil žiadneho trestného

činu podvodu tak, ako je uvedené v obžalobe a na tomto tvrdení trval počas celého trestného konania a trvá na tom aj naďalej, lebo je to pravda. Stále popieral spáchanie skutkov, a to v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom, nikdy nesfalšoval žiadnu verejnú listinu a nikdy sa vedome nezúčastnil žiadneho podvodného konania.

Navrhol, aby Najvyšší súd SR podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ÚŠP zamietol, nakoľko nie je dôvodné.

Vyjadrenie tohto obžalovaného bolo 03.04.2019 na vedomie zaslané prokurátorovi, ktorý naň doposiaľ nereagoval.

Spis Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len súd prvého stupňa alebo ŠTS), sp. zn. PK - 1 T 56/2011, spolu s odvolaním prokurátora a vyjadrením obžalovaného U. A., boli 02.04.2019 doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo odvolací súd).

Prokurátor odvolanie zahlásené po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní ohľadne trestu vôbec neodôvodnil v následnom písomnom podaní. Prioritne v ňom poukázal iba na to, že prípravné konanie a konania prvostupňového súdu bolo vykonané zákonným spôsobom a zákonné boli aj vyhlásené rozsudky, ktoré následne zrušil nadriadený súd. Naposledy vyhlásený rozsudok je však, čo do oslobodzujúcej časti neakceptovateľný.

Pre úplnosť treba pripomenúť aj to, že obžalovaný P. X. bol už právoplatným rozsudkom oslobodený spod obžaloby, pretože táto časť oslobodzujúceho predchádzajúceho rozsudku nebola odvolaním vôbec napadnutá.

Najvyšší súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd totiž postupoval striktne podľa § 327 ods. 1, ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia, ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Prvostupňový súd zákonným spôsobom vykonal všetky dôkazy zaobstarané v súlade so zákonom, ktoré boli nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie, a to vrátane tých, ktoré nariadil odvolací súd. Tieto následne zákonným spôsobom vyhodnotil individuálne a v ich súhrne a dospel k správnym záverom, ktoré v napadnutom rozsudku odôvodnil. Zaoberal sa pritom nielen nemožnosťou prihliadať na nezákonne získané a vykonané dôkazy, ale aj na neobjasnenie rozporov, najmä vo výpovediach obžalovaného G. Z. a na nemožnosť vykonania dôkazov, ktoré nariadil nadriadený súd. Rovnako tiež poukázal na pochybenia orgánov činných v trestnom konaní pri prerušení trestného stíhania proti organizátorovi predmetnej trestnej činnosti obvinenému Y. J.. Opakovane sa pritom odvolával na zrušujúce uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto veci z 26.10.2016, sp. zn. 4 To 8/2014 a 10.05.2018, sp. zn. 6 To 3/2018, v ktorých odvolací súd podrobne rozviedol postup orgánov činných v trestnom konaní odporujúci zákonu a spôsob ich nápravy ako aj ďalšie doplnenie dokazovania. Odvolací súd si výrokovú a odôvodňujúcu časť napadnutého rozsudku v celom rozsahu osvojil, a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

V napadnutom rozsudku súd I. stupňa podrobne rozviedol výpovede obžalovaných G. Z., R. Y., U. A., N. P. a O. B.. Z niektorých týchto výpovedí, okrem iného vyplynulo aj to, že Y. J., rod. L., bol osobou, ktorá k spáchaniu trestnej činnosti - podvodnému predaju pozemkov - dávala pokyny a inštrukcie.

Z výpovedí obžalovaného G. Z. vyplýva, že menil svoje výpovede - sú v nich viaceré nezrovnalosti, ktoré sa ani jeho opakovanými výsluchmi nepodarilo objasniť. Po prvotnom usvedčovaní seba i ďalších obžalovaných zo spáchania podvodných prevodov pozemkov si vymyslel preto, aby sa dostal z väzby. V ďalšej výpovedi uviedol, že skutok spáchal spolu s J. a L.. Podľa neho J. inštruoval právnik G. V.. Jeho riadil J. a on dal vypracovať geometrický plán, L. to financoval, Y. je vymyslená postava. J. neplnil pokyny tretích osôb. Y. nič nevyhotovovala. L. bol tiež oklamáný. A. nemal vedomosť o čo išlo. V prípravnom konaní klamal. Nebol pri výrobe falošných dokladov so P.. V. nemá byť obžalovaná a nevie povedať, či sa nejakým spôsobom podieľala na skutku. B. videl dvakrát v živote, tak to asi 2 krát podpisovala. Všetko zorganizoval J. a pri ňom bol L. a on. Túto výpoveď bolo potrebné dôsledne preveriť a objasniť všetky rozpory v nej, ale pre nezákonnosť ďalších dôkazov, ako je na to poukázané nižšie, k tomu nedošlo, preto ani táto výpoveď nemôže byť nosná pri ustáľovaní žalovaných skutkov.

Obžalovaní R. Y. a U. A. v konaní pred súdom vypovedali spôsobom odporujúcim zákonu, pretože ich urobili doslovným prečítaním písomných poznámok, čo odporuje zákonu, i keď odvolací súd na túto nezákonnosť upozornil opakovane.

Obžalovaná O. B., už nebohá, vždy vypovedala bez účasti tlmočníka, aj keď prvostupňový súd z jej vyjadrovacích schopností zistil, že sú ovplyvnené vyšším vekom a že tieto znížené schopnosti sa nemusia prejavovať len neznalosťou jazyka, ale tiež napr. neznalosťou prostredia, v ktorom sa pohybuje (kataster, notárstvo) a neznalosťou problematiky, ktorá sa rieši. Odvolací súd pritom vyslovil, že prvostupňový súd mal tlmočníka pribrať a keďže táto obžalovaná už zomrela, toto pochybenie sa nedá napraviť, a preto nie je možné k týmto jej výpovediam prihliadať, čo súd I. stupňa akceptoval.

Obžalovaná Z. L. V. vo veci vôbec nevypovedala.

Obžalovaný N. P. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v tom smere, že nepopiera spáchanie skutku v bode 4/ obžaloby, vzťahujúceho sa k pokusu prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 14 ods. 1 k § 352 ods. 1 Tr. zák. s tým, že P. X. nie je osobou, ktorá by záležitosť s ním prejednávala. K skutku 2/ uviedol, že nikdy nevidel občiansky preukaz Českej republiky, ani cestovný pas Maďarskej republiky, preto ich nemohol pre Z. vyrábať; pre neho prefotil a vytlačil kópie zmlúv, doklady a listiny s neznámym obsahom. Nikdy nedisponoval tlačiarenskou technikou, ktorou by sa dali vytlačiť predmetné doklady. Z. klamal a J. vyjadrenia sú irelevantné, lebo ten ho ani poriadne nepoznal. Okrem Z., ktorého poznal dlho a čiastočne A. a J., ostatných obžalovaných nepozná. Výhlásenie tohto obžalovaného bolo podporené zaistenými predmetmi. Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že odpadová nádoba skartovacieho zariadenia obžalovaného N. P. obsahovala fragmenty falšovaných vodičských preukazov Slovenskej republiky č. U. XXXXXX, držiteľ X. P. a č. U. XXXXXX bez vyplnených údajov. Vo firme N. P. boli tlačiarne HP Color LaserJet 1600, HP LaserJet 5MP a CIM P300, na ktorých nebol vyrobený ani jeden z predložených falzifikátov dokladov.

Osoba menom Y. J., rod. L., v tejto veci vypovedal iba v procesnom postavení svedka, pričom svoju výpoveď so súhlasom súdu v celom rozsahu prečítal z písomných poznámok. Pôvodne bol v tejto veci obvinený, ale vylúčenie jeho veci na samostatné konanie bolo vykonané nezákonne, a preto súd I. stupňa k týmto jeho výpovediam neprihliadol, napriek tomu ich v dôvodoch napadnutého rozsudku v celom rozsahu rozviedol.

K uvedenému odvolací súd, v zhode s predchádzajúcimi zrušujúcimi uzneseniami v tejto veci, opakovane podotýka, že Y. J. v žalovanom skutku pod bodom 3/ obžaloby je označený ako organizátor, vo viacerých smeroch je tam totiž uvedené, že pripravoval, koordinoval podvodný predaj pozemkov a dával obžalovaným pokyny na splnenie úkonov potrebných k týmto podvodným predajom. Napriek tomu bolo orgánmi činnými v trestnom konaní trestné stíhanie obvineného Y. J. prerušené, čo bolo v rozpore s § 228 ods. 3 Tr. por., lebo toto ustanovenie zakazuje prerušenie trestného stíhania voči organizátorovi trestného činu. Následne táto vec obvineného Y. J. bola vylúčená na samostatné konanie, a to bez vyhotovenia uznesenia o prerušení trestného stíhania. V spise sa totiž vôbec takéto uznesenie

nenachádza, nie je vykázané jeho doručenie procesným stranám (§ 228 ods. 6 Tr. por.), hoci proti nemu zákon sťažnosť pripúšťa. Uznesenie teda nemohlo nadobudnúť právoplatnosť a nemohlo byť podkladom pre uznesenie o vylúčení veci na samostatné konanie. Sťažnosti procesných strán proti vylúčeniu veci boli zamietnuté. V dôsledku toho vec obvineného Y. J. nebola právoplatne vylúčená z tejto spoločnej veci, v ktorej Y. J. nemôže v žiadnom prípade vystupovať v procesnom postavení svedka, ale iba ako obvinený. Výpovede tohto svedka sú absolútne nezákonné a senát špecializovaného trestného súdu nemal k nim vôbec prihliadať a uvádzať z nich čo i len časti v napadnutom rozsudku.

Dozorujúci prokurátor uvedené pochybenie nenapravil urýchlenným podaním obžaloby na Y. J. a navyše v ostatnom odvolaní nabáda na prehĺbenie tejto nezákonnosti, keď tvrdí, že k porušeniu zákona v tejto veci v uvedenom smere nedošlo. Dokonca v odvolaní konštatuje, že skutkové závery súdu I. stupňa, vyúsťujúce k oslobodeniu obžalovaných, sú v zásadnom rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania, tak v prípravnom konaní ako aj na hlavných pojednaniach. V priebehu trestného konania bola úplne spoľahlivo vyvrátená obhajoba obžalovaných v tom smere, že žalované skutky obžalovaní spáchali. Prokurátor dokonca opätovne zdôraznil, že je nesporné, že k usvedčeniu obžalovaných, najmä zo skutku 3/, je nosným dôkazom výpoveď svedka Y. J., ktorý sa spolupodieľal na spáchaní trestnej činnosti, avšak nebol organizátorom a jeho trestné stíhanie bolo v prípravnom konaní prerušené v inej veci ako voči spolupracujúcemu obvinenému, v ktorej už obžalovaní Z., Y., A., P. a L. V. vôbec nefigurovali.

Ak prokurátor zistil, že zo strany obžalovaných išlo o veľmi premyslené a sofistikované konanie, mal s vyšetrovateľom vyvinúť maximálne úsilie na to, aby pri získavaní a vykonávaní dôkazov bol po všetkých stránkach dodržaný zákon, vrátane práv obžalovaných na obhajobu. Ich vinu v žiadnom prípade nie je možné založiť na dôkazoch získaných neprocesným spôsobom alebo vykonaných nezákonne, resp. na dôkazoch, ktoré vyvolávajú vážne pochybnosti o skutočnostiach z nich vyplývajúcich a majúciich priamy vzťah k skutku. Ak prokurátor v obžalobe skutku pod bodom 3/ uviedol viaceré spôsoby konania Y. J. (ako napr. pripravoval, koordinoval, dal pokyny), potvrdil tým, že týmto konaním Y. J. naplnil pojem organizátorstva, čo bolo jasne vysvetlené už v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach odvolacieho súdu v tejto trestnej veci.

Najvyšší súd k tomu ešte podotýka, že prokurátor síce môže hodnotiť vykonané dôkazy aj podľa jeho vnútorného presvedčenia akokoľvek, ale zákon takúto činnosť v súdnom konaní zveruje výlučne súdu - senátu (alebo samosudcovi). Prokurátor rozhodnutie, s ktorým sa nestotožňuje, môže napadnúť riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom a konečné právoplatné rozhodnutie musí rešpektovať, ale je neakceptovateľné, aby prokurátor nabádal na nezákonnosť, alebo zakrýval jednoznačné procesné pochybenia.

Vhodné je uviesť ešte aj to, že Európsky súd pre ľudské práva (ESLP), ktorý je jediný oprávnený vykladať články Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, záväzne rozhodol, že právoplatné rozhodnutie súdu v sebe implikuje záväzok pre výkonnú, zákonodarnú a akúkoľvek inú moc v štáte, bez ohľadu na jej úroveň, aby rešpektovala a dodržiavala, rozsudky a rozhodnutia súdov, a to aj vtedy, ak s nimi nesúhlasí (sťažnosť č. 23465/03, bod 136.).

Zo svedeckých výpovedí poškodených Ing. Y. P., PharmDr. Y. X., N. X. a MUDr. J. P. vyplývajú skutočnosti ako sa dozvedeli o podvodnom predaji ich pozemkov.

Svedeckými výpoveďami pracovníkov katastra bolo zistené, že Mgr. T. X. si nepamätá na vklad, J. R. (obvinená z trestnej činnosti spolu so Z., Y. a J.) sa k predloženým listinám nevedela vyjadriť a T. D. si zo zmlúv spomína na meno G. Z. a J., podrobnosti si však nepamätá. Títo svedkovia zhodne uviedli, že poznali R. Y., ktorá k nim na úrad chodila pravdepodobne ako realitná makléra.

Prvostupňový súd oprel rozsudok aj o celý rad svedeckých výpovedí, znaleckých posudkov a listinných dôkazov, ktoré citoval v dôvodoch napadnutého rozsudku. Z nich odvolací súd poukazuje na svedeckú výpoveď T. L., ktorý v nej, okrem iného uviedol, že pozná Y. J. a cez neho spoznal aj G. Z. a R. Y. V

ďalšom opísal kúpu pozemkov v Devínskej Novej Vsi za 5 miliónov Sk, ktorá sa uskutočnila v Auparku. Predtým si za účasti Z., J. a Y. (ktorého opísal ako prešedivého muža vo veku 45 - 50 rokov, so zatočenými vlasmi, s okuliarmi, vyššieho a chudého, žijúceho s majiteľkou pozemkov v Olomouci), a neskôr aj L., X. s právnikom a možno i ďalšími, obhliadli pozemky. Iné okolnosti transakcie podrobne neobjasnil. Y. W. nepozná, o existencii zločineckej skupiny nevie nič. Svedok Ing. T. C. vypovedal k tomu ako ho G. Z., ktorého pri rekognícii opoznal, požiadal o vyhotovenie geometrického plánu na oddelenie a majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov v Devínskej Novej Vsi, čo urobil podľa jeho inštrukcií, ktorý plán bol schválený katastrálnym úradom.

Výpoveď svedka O. L. z prípravného konania bola prečítaná bez súhlasu procesných strán, preto k nej nebolo možné prihladať a jeho opätovné vypočutie sa neuskutočnilo, lebo súd I. stupňa, napriek úsiliu predvolať, predviesť, alebo obmedziť na slobode tohto svedka, bolo bezvýsledné.

Z výsluchu svedka Ing. L. X. sa zistilo, že z obžalovaných nepozná nikoho, Y. J. pozná pod menom J. a stretol sa s ním 2 krát v prítomnosti L., ktorý mu ponúkol lukratívnu kúpu pozemkov v Devínskej Novej Vsi za dobrú cenu s tým, že má známeho v zahraničí s kontaktom na majiteľov. Z katastrálneho úradu dostali vyjadrenie, že pozemky sú vo vlastníctve L. a nie je na nich žiadna ťarcha. K vyplateniu peňazí došlo v Apollo Centre, kde bol L. a právnik JUDr. R.. T. Y. mu nič nehovorí, pri stretnutiach bol aj L.. Svedok P. I. vo výpovedi uviedol, že J. pozná od detstva, bol to kriminálnik. Svedok K. X. vo výpovedi uviedol, že nikdy neschvaľoval peniaze na podvodný nákup pozemkov, obžalovaných nepozná.

Výpočutí pracovníci notárstiev v postavení svedkov, a to T. Y., JUDr. T. W., uviedli, v zhode so znaleckým dokazovaním, že na predložených listinách sú sfaľované podpisy a otláčok pečiatky, čo potvrdili aj správy Notárskej komory SR a notárky JUDr. T. W.. Z kúpnej zmluvy z 21.11.2007 zaslanej z Okresného úradu Bratislava, katastrálneho úradu, z ktorej je zrejmé, že predávajúcimi boli MUDr. J. P. a Y. X., rod. W., kupujúcou Y. W., rod. Y., ohľadne novovytvorených pozemkov, parc. č. XXXX/X o výmere 149 635 m², parc. č. XXXX/X o výmere 100 373 m², parc. č. XXXX o výmere 1619 m² a parc. č. XXXX o výmere 5207 m², všetky zapísané na LV č. XXXX, katastrálneho územia Devínska Nová Ves, za kúpnu sumu 2 500 000,- Sk., na ktorej ešte toho istého dňa boli osvedčené podpisy predávajúcich osôb na notárskych úradoch.

Ku skutku pod bodom 4/ obžaloby boli podľa výpisu z obchodného registra zistené, že P. X. a svedok T. R. od 09.04.2008 konateľom firmy Manita, s.r.o., kde bol pretým konateľom N. P.. Držiteľmi predmetných vodičských preukazov č. U. XXXXXX a č. U. XXXXXX boli G. X. a Y. Z.. Vodičský preukaz O. T. č. U. XXXXXX bol zaistený 09.07.2009 pri prehliadke tlačiarne u obžalovaného N. P..

Znaleckým posudkom znalkyne Mgr. Alexandry Saxovej bolo zistené, že poškodené MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X. nevyhotovili sporné podpisy na kúpnej zmluve z 28.03.2008, návrhu na vklad z toho istého dňa, v osvedčovacej knihe JUDr. O. P. za rok 2008 pod poradovými č. 1019 a 1020, na kúpnej zmluve z 21.11.2007, návrhu na vklad z toho istého dňa, v osvedčovacej knihe JUDr. T. W. z 21.11.2007 k priezvisku P., plnej moci Y. W. pre Y. X. z toho istého dňa, v osvedčovacej knihe JUDr. T. S. z 21.11.2007 k priezvisku a menu X. Y., na kúpnej zmluve medzi J. P., Y. X. a kupujúcou Y. W. z 21.11.2007, návrhu na vklad, v osvedčovacej knihe JUDr. T. S. z 21.11.2007. Okrem toho bolo zistené aj to, že sporné podpisy pravdepodobne nevyhotovil pisateľ totožný s pisateľom sporných podpisov k predmetným priezviskám a v druhom prípade to nie je možné jednoznačne potvrdiť ani vylúčiť.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, odvetvia kriminalistická antropológia vyplynulo, že tri falošné občianske preukazy a jeden cestovný pas Maďarskej republiky, pri porovnaní s evidenčným lístkom občianskeho preukazu na meno O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., V. XXX/XX, že na hlave a tvári osoby na fotografiách označených ako Foto č. 6, 7 a 9 (fotografie z falošných občianskych preukazov na meno Q. D., Ing. T. V. a z cestovného pasu na meno P. H.) vykazujú typovú zhodu so znakmi na hlave a tvári osoby na fotografii z ELOP na meno O. B.. Rovnako to platí aj o fotografii č. 8 (z falošného občianskeho preukazu na meno T. W.). Podľa znaleckého

posudku, vypracovaného znalkyňou Mgr. H. U., sporné podpisy k priezvisku predávajúcej MUDr. J. P. na kúpnych zmluvách z 21.11.2007, návrhu na vklad z toho istého dňa, v spisovom obale P-XXXXXXX a v osvedčovacej knihe JUDr. T. W., vyhotovila O. B..

Podľa znaleckého posudku, vypracovaného znalkyňou Mgr. Alexandrou Saxovou, sporné podpisy k priezvisku W., ktoré sa nachádzajú u návrhu na vklad a v plnej moci, vyhotovila Z. V., ale nevyhotovila sporné podpisy k priezvisku W. v kúpnych zmluvách. Pravdepodobne nevyhotovila sporné podpisy k priezvisku X.. Sporné podpisy v návrhu na vklad pravdepodobne vznikli skôr ako sporné podpisy na kúpnych zmluvách. Sporné podpisy na kúpnych zmluvách s vysokou pravdepodobnosťou vznikli ako napodobneniny sporných podpisov obsiahnutých v návrhu na vklad a v plnej moci W. pre X..

Súd I. stupňa, napriek námietkam obhajoby, prečítal znalecké posudky vypracované v inej trestnej veci, týkajúce sa obžalovaných (Z. V., nebohá O. B.). Podľa názoru odvolacieho súdu ide o nezákonný dôkaz, ktorý nemal byť vôbec vykonaný a v tejto veci použitý.

V rámci domovej prehliadky u obžalovanej R. Y. bol zaistený list vlastníctva, ktorý nasvedčuje prevod nehnuteľností poškodených na Y. W. a následne na O. L.. Túto skutočnosť potvrdzuje aj spis Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, č. P-XXXXX/XX, v ktorom je kúpna zmluva z 12.12.2007 medzi predávajúcou Y. W. a kupujúcim O. L. a návrh na vklad z toho istého dňa, týkajúce sa predaja pozemkov na parcelných č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX, zapísaných na LV č. XXXX v katastrálnom území Devínska Nová Ves. V prípravnom konaní sa obžalovaná Z. V. vyjadrila, že ju podpisovala v mene Y. W..

Zo spisu Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, č. P-XXXXX/XX, je zrejmé, že 19.02.2008 úrad zamietol návrh T. L. a O. L. na vklad dočasného vlastníckeho práva zo zmluvy o zabezpečovacom prevode práva týkajúceho sa nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Devínska Nová Ves parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX. V tomto spise je založená zmluva o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam z 25.01.2008 a návrh na vklad, podpísané T. L. a O. L.. Zmluvou o pôžičke a notárskou zápisnicou si O. L. 12.12.2007 požičal 6 600 000,- Sk od O. V. na kúpu uvedených pozemkov. Okresný súd Bratislava IV predbežným opatrením z 10.06.2008, sp. zn. 22C/135/08, zakázal odporcom Y. W. a O. L. nakladať s pozemkami na LV č. XXXX, v už vyššie uvedenom katastrálnom území Devínska Nová Ves.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení poukázal aj na to, že Y. J. uvedené skutočnosti, o jeho spolupráci s políciou, boli potvrdené správami Všeobecnej zdravotnej poisťovne, Sociálnej poisťovne a správami od Prezídia PZ, podľa ktorých Y. J., rod. L., alias Y. W. od roku 2006 až do 01.05.2008 bol informátorom Policajného zboru a od 01.05.2008 do 30.04.2010 bol v službe príslušníka PZ.

K telefonickým záznamom o telekomunikačnej prevádzke súd neprihliadal, lebo neboli získané zákonným spôsobom v tejto trestnej veci.

Súd prvého stupňa vypočul aj svedkov, ktorí boli zákonným spôsobom zbavení mlčanlivosti, a to: L. W., G. V., L. T., ktorí sa k veci nevedeli vyjadriť, resp. neuviedli k nej nič podstatného.

Svedok JUDr. Y. U., tiež zákonne zbavený mlčanlivosti vypovedal, že obžalovaných nepoznal. K osobe Y. J. uviedol, že v roku 2005, keď bol prvým viceprezidentom PZ, nejaká žena mu odovzdala list od jej syna, ktorý napísal L., skrývajúci sa v zahraničí s tým, že mal kontakty s podsvetím a chcel by poskytnúť informácie. Poveril riaditeľa ÚZOČu, aby to preveril a zvážil možnosti nadviazania spolupráce, čo sa udialo, ale s ním nebol v bližšom kontakte. V roku 2010, keď sa vrátil do funkcie prezidenta PZ, nechal si preveriť túto osobu a zistil, že Y. J. pred jeho návratom bol príslušníkom PZ. Agendu po T. prevzal T.. J. nebol agentom v zmysle Trestného poriadku, ale pracovníkom špeciálneho oddelenia. So zmenenou identitou pôsobil v kriminálnom prostredí za účelom získavania spravodajských informácií. Vo funkcii prezidenta PZ nenadobudol vedomosť o tom, že by Y. J. odovzdával finančné prostriedky príslušníkom PZ. Kvôli prijatiu J. do Zboru odvolal T. z funkcie. Spomenul tiež stretnutie s

vedúcim trestného odboru na GP SR, keď riešili list od Y. J., ktorý bol v tom čase vo väzbe a žiadal o pomoc. K tomu, či Y. J. mohol riadiť pozemkovú mafiu, sa nevedel vyjadriť.

Osoby I. a T., príslušníci PZ neboli súdom ako svedkovia vypočutí, lebo ministerka vnútra SR a ani výbory ústavnoprávny či brannobezpečnostný Narodnej rady SR nezbavili tieto osoby povinnosti mlčanlivosti. V dôsledku toho súdy nemohli túto trestnú vec dôsledne objasniť a zároveň preveriť konanie nielen osoby Y. J., rod. L., alias Y. W., ale aj ďalších obžalovaných a osôb, ktoré sa mohli na tejto trestnej činnosti podieľať.

Špecializovaný trestný súd z vykonaných dôkazov urobil záver, že sa nepodarilo objasniť rozpory vo výpovedi G. Z. a pochybnosti pretrvávajú, čo viedlo k uplatneniu zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaných. K výpovedi obžalovanej O. B. nemožno prihliadať a výpoveď svedka J. je nezákonná. Rovnako tak aj záznamy telekomunikačnej prevádzky. Pri absencii procesnej relevantnosti vyššie uvedeného existuje stav tzv. dôkaznej núdze, kedy nie je možné vinu obžalovaných v bodoch 1/ až 3/ obžaloby oprieť o také skutočnosti, na základe ktorých by sa dala určiť ich účasť na jednotlivých skutkoch. Tvrdenia G. Z., najmä ohľadom prevodov pozemkov v Devínskej Novej Vsi, že to mal spáchať on spolu s Y. J., sú natoľko nedôveryhodné, že v konečnom dôsledku nemožno ustáliť iba jeho vinu. Súd I. stupňa preto správne dospel k záveru, že pri použití zásady v pochybnostiach v prospech obvineného, je nevyhnutné všetkých obžalovaných oslobodiť spod troch skutkov obžaloby, lebo nebolo dokázané, že skutky spáchali obžalovaní.

Najvyšší súd, plne si uvedomujúc rozsah, závažnosť a následok žalovaných skutkov, ale zároveň i závažné procesné pochybenia, ktoré viedli k získaniu nezákonných dôkazov, bol povinný závery prvostupňového súdu akceptovať. Navyše k nim už iba dodáva, že výpoveď obžalovaného G. Z. nie je usvedčujúca pre jej zmeny a neobjasnené rozpory, výpovede obžalovaných R. Y., U. A. a B. sú nepoužiteľné pre ich nezákonnosť, obžalovaná Z. L. V. nevypovedala, obžalovaný N. P. vypovedal najmä ku skutku pod bodom 4/ obžaloby a jeho vyhlásenie bolo prijaté, čo prokurátor nenamietal.

Výpovede pôvodne spoluobvineného Y. J. v postavení svedka sú nezákonné. Ostatné svedecké výpovede neobjasňujú konanie obžalovaných, ale objasňujú menej podstatné okolnosti predaja a kúpy pozemkov, alebo sa k veci nevedeli vôbec vyjadriť. Znalecké dokazovanie len čiastočne preukazuje, aj to v niektorých smeroch iba v rovine pravdepodobnosti, že niektorí z obvinených sa mohli čiastkovo podieľať na žalovaných skutkoch, okrem fotografie O. B., podpisov v návrhu na vklad a plnej moci Z. L. V., R. Y., u ktorej bol nájdený list vlastníctva k prevodom nehnuteľností na Y. W. a O. L.. Znalecké posudky týkajúce sa Z. V. a O. B. z inej trestnej veci sú nepoužiteľné. Správy z katastra vo vzťahu T. L. a O. L. sú okrajovými nepriamymi dôkazmi, ktoré samy o sebe alebo v spojení s inými dostupnými a použiteľnými dôkazmi nemôžu založiť vinu obžalovaných. Telefonické záznamy hovorov sú neprocesne získané. Výpovede svedkov, ktorí boli oslobodení od povinnosti mlčanlivosti sa k trestnej činnosti obžalovaných nevedeli vyjadriť.

Nezákonné vylúčenie veci obvineného Y. J. zo spoločného konania na samostatné konanie, nielenže zamedzilo náležitú a pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie úplnému objasneniu tejto veci, ale v rámci toho neumožnilo ani dôsledné zistenie podielu jednotlivých obžalovaných na spáchaní žalovaných skutkov, teda ich mieru zavinenia, a to prípadne aj ďalších osôb, ktorí sú vážne podozriví z účasti na tomto konaní. Uvedená nezákonnosť sa logicky preniesla aj na dôkazy, ktoré boli získané následne orgánmi činnými v trestnom konaní, pretože neboli zamerané aj na objasňovanie úlohy Y. J. pri páchaní tejto trestnej činnosti.

Záujem na takomto zistení mali mať aj orgány činné v trestnom konaní zainteresované v tejto veci, pretože z doposiaľ vykonaných dôkazov (najmä z nezákonnej výpovede Y. J.) vyplýva závažné podozrenie, že na veci mohli mať účasť aj príslušníci polície, ktoré podľa Y. J. mu mali umožňovať oboznamovať sa s vtedy utajovanými odposluchmi a s obsahom spisov, ktoré s touto vecou súviseli. Nezákonnosť postupu polície nepriamo vyplýva aj zo svedeckej výpovede JUDr. Y. U., ktorý T. odvolal z funkcie riaditeľa ÚZOČu práve kvôli prijatiu J. do zboru. O týchto skutočnostiach musela vedieť aj

Generálna prokuratúra SR, pretože vedúci jej trestného odboru spolu s JUDr. Y. U. riešili list napísaný Y. J., ktorý bol v tom čase vo väzbe a žiadal o pomoc. Generálna prokuratúra SR však na žiadosť špecializovaného trestného súdu uviedla, že dokumentáciu ohľadne Y. J. žiadnu neevidujú, a preto ju nemôžu zaslať. Orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní nežiadali o oslobodenie od povinnosti mlčanlivosti týchto príslušníkov PZ, opakovane tak urobil až špecializovaný trestný súd, a to aj na príkaz odvolacieho súdu, ale bezvýsledne. Minister vnútra SR opakovane odmietol oslobodiť od povinnosti mlčanlivosti príslušníkov PZ T. a I. z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu, hoci v danej veci ide o majetkový podvod. Ústavnoprávny výbor a Výbor pre obranu a bezpečnosť Národnej rady SR taktiež neoslobodil týchto príslušníkov PZ, ktorí mali Y. J. riadiť.

Aj z uvedeného je zrejmé, že takýto postup bránil súdom náležitým spôsobom objasniť túto vec a zákonne a spravodlivo rozhodnúť v merite veci. Prvostupňovému súdu a odvolaciemu súdu, napriek tomu, že ide o rozsiahlu a závažnú trestnú činnosť, pre nezákonný spôsob získavania dôkazov a závažné pochybnosti o ďalších dôkazoch ako aj neobjasnenie všetkých skutočností nevyhnutných pre zákonné rozhodnutie, rozhodli tak, ako je to vyššie uvedené.

K skutku v bode 4/ N. P. urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie tohto skutku, ktoré korešpondovalo s časťou jeho výpovede z prípravného konania, preto ho súd prijal a dokazovanie ohľadom tohto skutku nevykonával, resp. len vo vzťahu k pôvodne obžalovanému P. X..

Odvolací súd sa stotožnil s týmto postupom a následne aj s právnou kvalifikáciou a uložením druhu a výmery trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka.

Taktiež aj podľa odvolacieho súdu ide o trestný čin, ktorý je dokonaný už vyhotovením nepravdej listiny a tento je v súlade so zákonom právne posúdený tak, ako to vyplýva z odsudzujúceho výroku napadnutého rozsudku. Obžalovaný N. P. konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., lebo chcel porušiť záujem chránený týmto zákonom, čo je zrejmé zo znenia tohto skutku. Ide o konanie spoločensky nebezpečné, lebo ním porušil záujem na riadnom a zákonnom chode štátneho aparátu a na dôvere v pravosť a pravdivosť verejných listín. V minulosti obžalovaný N. P. nebol súdne trestaný. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť, že pred spáchaním tohto skutku viedol riadny život. Nebolo tiež možné prehliadnuť, že obžalovaný urobil vyhlásenie, ktoré súd prijal a že ide o skutok, ktorý sa stal v roku 2009, teda pred 10 rokmi. Príťažujúce okolnosti neboli zistené. Uložený trest je teda zákonný a spravodlivý.

Odvolanie prokurátora z uvedených dôvodov najvyšší súd zamietol.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.